

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. září 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Zápalkové a soudců JUDr. Richarda Petráska a JUDr. Alexandera Sotoláře o odvolání obžalovaného **J. K.**, narozeného xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě, ve Vazební věznici xxx, proti **rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 20. července 2022, sp. zn. 3T 74/2022** a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

J. K.,

nar. xxx v xxx, bez pracovního poměru, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici xxx,

se při nezměněném výroku o vině přečinem podvodu podle § 209 odstavce 1, odstavce 3 trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ,

o d s u z u j e

podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

Podle § 81 odst.1, § 84 a § 85 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let s dohledem**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. K. uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že se v období od 1.10.2021 do 9.4.2022 celkem v šesti případech ubytoval v ubytovacích zařízeních hotelového typu, aniž by měl v úmyslu za poskytnuté služby zaplatit, ve dvou případech dokonce vystupoval pod cizí identitou, přičemž hotely bez zaplacení opustil, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 169.322,59 Kč, a pokud by vyčerpal všechny objednané služby do konce své rezervace v hotelu xxx, způsobil by škodu ještě o 9.660 Kč vyšší. Za toto jednání mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a také mu byla stanovena povinnost zaplatit způsobenou škodu.
2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání obžalovaný s tím, že napadá pouze výrok o trestu. Obžalovaný uvádí, že si je nesprávnosti svého jednání vědom. Během svého pobytu ve vazbě získal potřebný náhled. Za pomoci svého otce došlo k úhradě adhézních nároků všech poškozených a v tuto chvíli je uhrazena veškerá škoda, kterou svým protiprávním jednáním způsobil. Poukazuje na skutečnost, že je od 7.4.2022 vazebně stíhán. Ve vazbě se snaží chovat dobře a plnit veškeré povinnosti. Obžalovaný proto považuje za přiměřené uložení podmíněného trestu odnětí svobody, neboť doba strávená ve vazbě je pro něho značným motivačním momentem, aby podmínky zkušební doby dodržel. Výchovné účinky podmíněného trestu by mu pak mohly dát šanci k jeho osobnímu rozvoji a to jak v rovině sociální, tak společenské. Obžalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám obžalovanému uložil podmíněný trest odnětí svobody s dohledem Probační a mediační služby ČR. Obžalovaný ke svému odvolání připojil potvrzení Komerční banky, osvědčující, že veškeré nároky poškozených na náhradu škody byly již uhrazeny.
3. Městský soud v Praze jako soud odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které mu předcházelo z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroku, proti nimž bylo odvolání podáno. Je třeba konstatovat, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, bylo provedeno bez procesních vad a byla dodržena příslušná ustanovení trestního řádu zajišťující právo obžalovaného na obhajobu. Soud I. stupně provedl v hlavním líčení dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci, v odůvodnění svého rozsudku se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí o vině a vysvětlil, jak vyhodnotil provedené důkazy a k jakým závěrům dospěl. V tomto směru nelze soudu I.stupně nic vytknout. S odůvodněním výroku o trestu se však odvolací soud neztotožnil a námitky obžalovaného shledal důvodnými.
4. Okolnosti důležité pro úvahu soudu o přiměřeném a spravedlivém trestu upravuje § 39 odst. 1 tr.zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

nesporné; přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

5. V tomto případě byl obžalovaný uznán vinným přechinem podvodu podle § 209 odst. 1,3 tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v sazbě rok až pět let. Právě tato trestní sazba vyjadřuje povahu a závažnost trestného činu. Toto zákonné ustanovení dopadá na pachatele, kteří svým podvodným jednáním způsobí větší škodu. Podle § 138 odst. 1 písm.c) tr. zákoníku se za větší škodu považuje škoda dosahující částky nejméně 100.000 Kč. Hranice značné škody je určena částkou 1.000.000 Kč. Obžalovaný svým jednáním způsobil škodu ve výši 169.322,59 Kč, přičemž jeho jednání směřovalo ke způsobení škody ještě o 9.660 Kč vyšší. Přestože není možné výši škody bagatelizovat, nelze přehlédnout, že se jedná o škodu, která jenom o několik desítek tisíc přesáhla hranici škody větší, přičemž podle stejného zákonného ustanovení a podle stejné trestní sazby jsou trestáni i pachatelé, kteří způsobí škodu v řádu o několik set tisíc vyšší, např. 800.000 Kč, 950.000 Kč apod. až do výše 1.000.000 Kč. Konkrétní závažnost jednání obžalovaného, odvíjející se od výše způsobené škody, pak plně odůvodňuje úvahu soudu o vhodném trestu při dolní hranici trestní sazby.
6. Pokud jde o osobní poměry pachatele a dosavadní způsob jeho života, je nutné přihlédnout k tomu, že na obžalovaného se hledí jako by nebyl soudně trestán. V roce 2017 byl sice odsouzen pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 , 3 tr. zákoníku, nicméně peněžitý trest v celkové výši 30.000 Kč zaplatil, a proto se u něho uplatní fikce neodsouzení.
7. Soud je také povinen přihlédnout k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu. V tomto případě obžalovaný škodu v plné výši uhradil.
8. Pokud jde o jeho postoj k trestnému činu v trestním řízení a eventuelní sjednání dohody o vině a trestu nebo prohlášení viny, tak také v tomto bodě obžalovanému nelze upřít snahu spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, neboť u hlavního líčení prohlásil vinu.
9. Veškeré tyto polehčující okolnosti nalézací soud podcenil, když obžalovanému uložil již nepodmíněný trest odnětí svobody, což je trest v hierarchii trestů nejprísnejší. Pro uložení takového trestu však nebyly splněny zákonné podmínky. Podle § 55 odst. 2 tr. zákoníku za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Takovýto pesimismus však odvolací soud nesdílí. Obžalovaný se k trestnému činu doznal, u hlavního líčení prohlásil svou vinu, nahradil způsobenou škodu a hledí se na něj jako by nebyl soudně trestán. Tento postoj nasvědčuje tomu, že si obžalovaný uvědomil nesprávnost svého jednání. Obžalovaný má za sebou také dostatečnou korektivní zkušenost, neboť je od 7. dubna 2022 ve vazbě. Pět měsíců omezení svobody je způsobilé k tomu, aby si obžalovaný uvědomil, jaké následky mohou nastat, pokud nebude vést řádný život.
10. Ze shora uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že trest uložený soudem I. stupně je trestem nepřiměřeným. Obžalovanému byl vyměřen trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců, což je trest uložený při spodní hranici trestní sazby, a v tomto směru nalézací soud nepochybil. Byly však splněny podmínky § 81 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněný odklad tohoto trestu. Odvolací soud proto výrok o trestu zrušil a sám rozhodl tak, že výkon tohoto trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. Soud také považuje za

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.

vhodné zvýšeně sledovat a kontrolovat chování obžalovaného a poskytnout mu potřebnou péči a pomoc ve zkušební době a proto vyslovil nad obžalovaným dohled podle § 84 tr. zákoníku. Tento postup považuje odvolací soud za vhodný zejména proto, že obžalovaný nemá uspořádané sociální zázemí, evidentně neměl žádné stálé bydliště, když využíval hotelových služeb a ani řádný zdroj příjmů, když neměl na jejich zaplacení. Je tak povinností obžalovaného v průběhu zkušební doby spolupracovat s Probační a mediační službou, dostavovat se na pravidelné konzultace a dokládat způsob svého života, včetně zajištění legálního zdroje finančních prostředků.

11. Ze shora uvedených důvodů nemohl napadený rozsudek obstát, odvolací soud zrušil výrok o uložení trestu a sám rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat d o v o l á n í ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 9. září 2022

JUDr. Zuzana Zápalková ,v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.T.